

på jubilæumsdebattens sidste dag i plenarforsamlingen fremsatte forslag om, at fuldmagtsudvalget som en hastesag skulle undersøge fuldmagterne for den delegation, der for nærværende beklædte Sydafrikas plads, og afgive en særlig beretning om spørgsmålet, holdt udvalget sit første møde den 26. oktober 1970.

Til mødet forelå et memorandum fra generalsekretæren indeholdende meddelelse om, at alle delegationer — bortset fra 18 — havde forelagt fuldmagter, der opfyldte de i generalforsamlingens forretningsordens regel 27 stillede krav om at være udstedt af stats- eller regeringschefen eller af udenrigsministeren. Blandt disse delegationer var også den sydafrikanske.

Sovjetunionen fremsatte forslag om, at udvalget ikke anerkendte den Formosa-kinesiske delegations fuldmagter. USA anførte heroverfor, at den kinesiske delegations fuldmagter var korrekt udstedte, at der ingen ændring var sket i situationen, siden generalforsamlingen sidste år godkendte Kinas fuldmagter, og at det sovjetiske forslag var et utilstedeligt forsøg på i fuldmagtsudvalget at behandle substansen i et spørgsmål, som allerede var optaget som et selvstændigt punkt på samlingens dagsorden.

Det sovjetiske forslag forkastedes med 2 stemmer for (Sovjetunionen og Polen) og 5 imod, medens 1 land afstod (Irland).

Sovjetunionen rejste derefter spørgsmålet om, hvorledes udvalget skulle behandle den sydafrikanske delegations fuldmagter.

Grækenland fremhævede, at udvalgets mandat var begrænset til en undersøgelse af, hvorvidt delegationernes fuldmagter opfyldte forretningsordenens krav, hvilket ifølge generalsekretærens memorandum var tilfældet for den sydafrikanske delegations fuldmagter.

Sovjetunionen og Polen foreslog, at det af udvalgets beretning kom til at fremgå, at visse af udvalgets medlemmer havde støttet Somalias forslag og var enige med Somalia også i substansen om, at den sydafrikanske delegations fuldmagter ikke burde anerkendes.

Formanden konstaterede, at fuldmagtsudvalget i sit møde havde imødekommet den i Somalias forslag indeholdte anmodning og udført sit mandat, og foreslog, at

udvalgets beretning skulle indeholde en omtale af, at udvalget havde gjort Somalias forslag til genstand for behandling, og at det var blevet støttet af visse delegationer. Dette tiltrådtes af udvalget.

Udvalget godkendte herefter med 6 stemmer for og ingen imod, medens 2 lande afstod (Sovjetunionen og Polen) et af formanden fremlagt udkast til resolutionsforslag, hvorefter generalforsamlingen godkender fuldmagtsudvalgets første beretning.

På sit andet møde den 11. december 1970 vedtog udvalget uden debat at godkende de resterende fuldmagter for 17 lande. Det 18. land — Maldiverne — for hvilket der ikke fremkom fuldmagter, deltog ikke i samlingen.

III. Plenarforsamlingens behandling af udvalgets beretninger.

Plenarforsamlingen behandlede på to møder den 11. og 13. november 1970 den første af fuldmagtsudvalgets beretninger indeholdende følgende resolutionsforslag: „Generalforsamlingen godkender fuldmagtsudvalgets første beretning“.

Folkerepublikken Congo fremsatte på egne og på vegne af Cameroun, Den demokratiske republik Congo, Den forenede arabiske Republik, Ghana, Guinea, Mauritien, Nigeria, Senegal og Somalia forslag om følgende tilføjelse til ovennævnte resolutionsforslag: „undtagen med hensyn til fuldmagterne for den sydafrikanske regerings repræsentanter“. Folkerepublikken Congo tilføjede, at Afrika af indeværende generalforsamling påregnede handling, som ville bevise et ønske hos medlemsskabet om at respektere FN-pagtens ukrænkelige principper.

De efterfølgende indlæg fra medforslagsstillerne afslørede nogen usikkerhed med hensyn til, hvad der var det egentlige formål med ændringsforslagets fremlæggelse.

Mauritanien udtalte, at den sydafrikanske regering ikke på ægte vis repræsenterede Sydafrikas befolkning, hvorfor den afrikanske gruppe ikke anerkendte de sydafrikanske fuldmagter og følgelig støttede det fremlagte ændringsforslag.

Cameroun udtalte, at selvbestemmelsesretten i overensstemmelse med FN-pagten